

Arrestnummer C/ 602 / 2022
Repertoriumnummer 2022 / 1605
Datum van uitspraak 4 mei 2022
Rolnummer 2020/CO/597
Notitienummer parket-generaal

Mededeelbaar aan de ontvanger

inbansake

Kopie aan REA

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

C4 kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002666124-0001-0013-01-01-1

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Te tussen 21 april 2010 en 25 juli 2014, op niet nader te bepalen datum
allen als (mede)eigenaar(s), de eerste tevens als gebruiker-uitvoerder

Bij inbreuk op artikel 4.2.1.1.a), b) en c), artikel 4.2.1.5, a) en b) en artikel 4.2.1.6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, strafbaar gesteld bij artikel 6.1.1.1 van diezelfde Codex

op het onroerend goed gelegen te _____, kadastraal gekend
onder _____, eigendom van de
huwgemeenschap _____ ingevolge aankoop dd. 7
april 1967, thans eigendom van _____ en
(elk 1/3 volle eigendom) ingevolge nalatenschap van
_____, overleden op 2 augustus 1997, en _____ overleden op 21 februari
2008

de hierna bepaalde handelingen te hebben gesteld, te weten:

- bouwwerken te hebben verricht (met uitzondering van onderhoudswerken), te weten het optrekken of plaatsen van een constructie, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat en/of het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie
- een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval
- een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens
- de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd (indien de Vlaamse regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt)

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen hetzij in strijd met de afgeleverde vergunning

namelijk: in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning dd. 22 april 2010 de hierna volgende handelingen te hebben gesteld dan wel te hebben doen/laten stellen en/of te hebben gedoogd:

1. de ombouw, uitbreiding en wijziging van bestemming van een tweewoonst met burelen naar een verbruikszaal (horecazaak) en appartement alsmede het oprichten van een buitenkeuken met terrassen én het omvormen van een patio naar barruimte
2. het oprichten van een opslagplaats voor podiumbouw en horecamateriaal bestaande uit 2 containers en een standplaats voor een vrachtwagen
3. het gewoonlijk gebruik/aanleg/inrichten van een grond voor het opslaan van allerlei materialen (horecamaterialen, bouwmaterialen, gasflessen edm), van gebruikte/afgedankte voertuigen én voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen conform de artikelen 6.1.41 en 6.1.43 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de uitvoering van de volgende bouw- of aanpassingswerken binnen een door de Rechtbank te bepalen termijn te bevelen:

- het stopzetten van de uitbating van de horecazaak “ ” en het terug omvormen van het pand naar de toestand zoals opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning dd. 22 april 2010
- het verwijderen van de opslag van horecamateriaal/materiaal voor podiumbouw, inclusief de containers en het stallen van de vrachtwagen
- het stopzetten van het parkeren van voertuigen en/of aanhangwagens.

Voorts over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 250,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het eerste Hypotheekkantoor te op 1 februari 2018

Ref.:

Bedrag: 230,00 euro

De Bewaarder

(get.)

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 16 juni 2020 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, 13D kamer, werd als volgt beslist:

INZAKE DE HERSTELVORDERING

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond.

Beveelt beklagden om op het onroerend goed gelegen te ,
kadastraal gekend onder over te
gaan tot:

- Het stopzetten van de uitbating van de horecazaak " en het terug omvormen van het pand naar de toestand zoals opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning van 22.04.2010;
- Het verwijderen van de opslag van horecamateriaal/materiaal voor podiumbouw, inclusief de containers en het stallen van de vrachtwagens;
- Het stopzetten van het parkeren van voertuigen en/of aanhangwagens.

Dit alles binnen de ZES MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis.

Beveelt dat, als deze herstelmaatregelen niet binnen de door dit vonnis gestelde termijn zijn uitgevoerd, de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelden.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om alle materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreders die in gebreke blijven, verplicht zijn om alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat die de overheid die het vonnis uitvoert, heeft opgesteld of die de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank begroot en uitvoerbaar verklaard heeft.

Veroordeelt beklagden, voor het geval aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de burgemeester/gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur/gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis vooraf betekend werd.

Zegt voor recht dat melding van het vonnis zal worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het eerste hypotheekkantoor te onder referte

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis van 16 juni 2020 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 16 juli 2020 door de beklagden tegen de strafrechtelijke beschikking.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 16 juli 2020 door de beklagden.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 23 februari 2022.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de Voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het rechtsmiddel en van de omvang van het hoger beroep

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

1. De verklaring van hoger beroep van de beklaagden werd tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de beklaagden zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de herstellvordering is nauwkeurig.

3. Het hoger beroep van de beklaagden is regelmatig naar vorm en termijn en is ontvankelijk, gelet op het bovenstaande.

4.2. Omvang van het hoger beroep

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1 van dit arrest beperkt de rechtsmacht van het hof zich daarom tot de beoordeling van de beschikkingen van het bestreden vonnis met betrekking tot de herstellvordering.

De beslissingen van de eerste rechter in het vonnis van 30 oktober 2018 tot schuldigverklaring van de beklaagden aan de feiten onder de enige tenlastelegging en tot hun bestraffing staan definitief vast bij gebrek aan hoger beroep van de beklaagden dienaangaande.

5. Beoordeling ten gronde – met betrekking tot de herstellvordering

1.

Voor de eerste rechter vorderde het Openbaar Ministerie bij toepassing van artikel 6.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) dat aan de beklaagden het bevel zou worden gegeven tot:

- het stopzetten van de uitbating van de horecazaak " " en het terug omvormen van het pand naar de toestand zoals opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning van 22 april 2010;
- het verwijderen van de opslag van horecamateriaal/materiaal voor podiumbouw, inclusief de containers en het stallen van vrachtwagens;
- het stopzetten van het parkeren van voertuigen en/of aanhangwagens;
- binnen een door de rechtbank te bepalen hersteltermijn en op straffe van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het herstel binnen die termijn.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 25 februari 2016 positief advies over de door het college van burgemeester en schepenen van de stad geformuleerde herstellvordering, die vervolgens per brief aan het Openbaar Ministerie werd overgemaakt en door deze laatste werd ontvangen op 15 april 2016.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur had zich bij brief van 29 oktober 2015 al aangesloten bij deze herstellvordering.

Bij het bestreden vonnis kende de eerste rechter de herstellvordering integraal toe, werd de hersteltermijn bepaald op zes maanden en werd een dwangsom opgelegd van 125 euro per dag vertraging.

2.

Inmiddels is gebleken dat de beklaagden vrijwillig zijn overgegaan tot gedeeltelijke uitvoering van de bevolen herstelmaatregelen. Zo werd de uitbating van de horecazaak " " stopgezet, werd de opslag van horecamateriaal/materiaal voor podiumbouw, inclusief de containers en het stallen van vrachtwagens verwijderd en werd ook het parkeren van voertuigen en/of aanhangwagens stopgezet.

De herstellvordering is derhalve zonder voorwerp geworden voor wat deze maatregelen betreft.

Zij is enkel nog actueel voor wat betreft de vordering tot het terug omvormen van het pand naar de toestand zoals opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning van 22 april 2010.

3.

Artikel 6.3.1 VCRO in de versie die sinds 1 maart 2018 in werking is getreden bepaalt in § 1 dat naast de straf de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, beveelt een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt met inachtneming van de volgende rangorde:

1. als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;
2. als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
3. in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Het gevolg van het misdrijf is niet kennelijk verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening. In afwijking van de stedenbouwkundige vergunning van 22 april 2010 werd de woning, die functioneerde als buffer tussen enerzijds de aanpalende feestzaal en dansgelegenheid en anderzijds de achter- en naastgelegen residentiële woningen, wederrechtelijk omgevormd tot een derde horecagelegenheid. Niet alleen werd binnen in de woning een verbruikersruimte voorzien, maar er werd ook nog een publieke buitenruimte met terras en diverse andere horeca-aanhorigheden voorzien. Dit alles verzwaart de bestemming, is niet inpasbaar in de plaatselijke ruimtelijke context en levert bovendien een onaanvaardbare hinder voor de omwonenden op. Enkel de tweede of derde herstelmaatregel zijn aan de orde.

In dit geval kan de plaatselijke ordening wel hersteld worden door het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken, meer bepaald de werken die nodig zijn om het pand in de toestand te brengen zoals omschreven in de stedenbouwkundige vergunning van 22 april 2010, dewelke aansluit op de woonbestemming van de aanpalende percelen.

De gemotiveerde herstellvordering, in zoverre nog actueel, is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagden gepleegd misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt deze herstellvordering voor de beklaagden geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

Gelet op de aard en omvang van de opgelegde herstelmaatregel bepaalt het hof de termijn voor de uitvoering daarvan op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit arrest.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag wordt bepaald op 125 euro per dag vertraging, voor het geval dat de beklaagden niet vrijwillig overgaan tot het opgelegd herstel binnen de vermelde hersteltermijn, met dien verstande dat deze dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na afloop van de hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Het opleggen van een dwangsom moet de beklaagden ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt aan beklaagden toe en niet aan de bevoegde overheid. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd, dan wel een maximumbedrag op te leggen.

Op grond van artikel 6.3.4, § 1, VCRO beveelt het hof dat de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelden als de bouw- of aanpassingswerken niet binnen de door het hof bepaalde termijn worden uitgevoerd.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering

- 1, 2, 3, 7 en 50 van het Strafwetboek
- 4.2.1.1° a), b) en c), 4.2.1.5 a), 4.2.1.6°, 6.1.1.1°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (oud)
- 296 en 397 van het decreet van 25 april 2014
- 4.2.1.1° a), b) en c), 4.2.1.5 a), 4.2.1.6°, 6.2.1.1°, 6.3.1.§§1, 4 en 6, 6.3.2, 6.3.3, 6.3.4.§1, 6.3.10 en 7.7.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (nieuw)
- 4 van de wet van 17 april 1878

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart het hoger beroep van de beklaagden ontvankelijk;

Hervormt het bestreden vonnis zoals hierna bepaald;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering, ingesteld door het Openbaar Ministerie op grond van artikel 6.3.1 VCRO ontvankelijk;

Stelt vast dat deze herstellvordering zonder voorwerp is geworden in zoverre zij betrekking heeft op het stopzetten van de uitbating van de horecazaak “ ”, het verwijderen van de opslag van horecamateriaal/materiaal voor podiumbouw, inclusief de containers en het stallen van vrachtwagens en het stopzetten van het parkeren van voertuigen en/of aanhangwagens;

Verklaart de herstellvordering voor het overige gegrond in de hierna bepaalde mate;

Beveelt de beklaagden hoofdelijk tot het uitvoeren van alle bouw- of aanpassingswerken die nodig zijn om de woning in overeenstemming te brengen met de toestand zoals opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning van 22 april 2010, en dit binnen een termijn van één jaar ingaande vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit arrest;

Beveelt, voor het geval deze bouw- of aanpassingswerken niet binnen deze termijn zijn uitgevoerd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester van de stad ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat die de overheid, die het arrest uitvoert, heeft opgesteld of die de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank begroot en uitvoerbaar verklaard heeft;

Veroordeelt de beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken niet tijdig wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Met betrekking tot de kosten

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten, verbonden aan de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 71,50 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C4 kamer, samengesteld uit:

Kamervoorzitter

Raadsheer

Raadsheer

en in openbare terechtzitting van **4 mei 2022**

uitgesproken door _____, Kamervoorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

met bijstand van griffier

